DE MAGNA QUADAM
;NCEPHALI DESTRUCTIONE
EIUSQUE SEQUELIS.

DISSERTATIO

INAUGURALIS MEDICA

QUAM

:ONSENSU ET AUCTORITATE GRATIOSI

MEDICORUM ORDINIS

IN

UNIVERSITATE LITTERARIA BEROLINENSI

UT SUMMI

IN MEDICINA ET CHIRURGIA HONORES

RITE SIBI CONCEDANTUR

DIE XX. M. OCTOBRIS A. MDCCCXXIV

H. L. Q. S.

PUBLICE DEFENDET

AUCTOR

[ENR. GODOFREDUS SCHNEIDER,

GOMERNIENSIS.

OPPONENTIBUS:

KLEWITZ, MED. DD.

FRIEBEZEISER, MED. CAND.

BERGER, MED. STUD.

BEROLINI MDCCCXXIV.

FORMIS BRÜSCHCKIANIS.

VIRO

ILLUSTRISSIMO, GRATIOSISSIMO

JOHANNI WIEBEL

MEDICINAE ET CHIRURGIAE DOCTORI, CHIRURGORUM REIQUE OMNIS MEDICAE EXERCITUS BORUSSICI PRAEFECTO SUMMO, AUGUSTISSIMI REGIS MEDICO PECULIARI, REGI BORUSSIAE A CONSILIIS INTIMIS SUPREMIS, SECTIONIS PRO SANITATE PUBLICA TUENDA IN SUMMO MAGISTRATU RERUM CIVILIUM MEMBRO, SEMINARII REGII MEDICO-CHIRURGICI FRIDERICO-GUILELMIAMI ET ACADEMIAE REGIAE MEDICO-CHIRURGICAE MILITARIS DIRECTORI, COLLEGII BEROLINENSIS REM PAUPERUM CURANTIS MEMBRO, MULTORUM ORDINUM INCLITORUM EQUITI AURATO, COMPLURIUM SOCIETATUM LITERARIARUM SODALI. ETC. ETC.

UT ET

VIRO

ILLUSTRISSIMO, EXPERIENTISSIMO

C. G. NEUMANN

MEDICINAE ET CHIRURGIAE DOCTORI, NOSOCOMII CARITATIS MEDICO SECUNDO, CLINICI MEDICI, QUOD IN EODEM NOSOCOMIO EST DIRECTORI, SOCIETATIS EXAMINATORIAE MEDICAE MEMBRO PLURIUMQUE SOCIETATUM LITERARIARUM SODALI ETC.

ET DOCTRINAE ET MERITORUM

GLORIA SUMMA ORNATIS

TENUE HOCCE IUVENILE OPUSCULUM

PIO GRATOQUE ANIMO

D. D. D.

AUCTOR.

Praefatio.

Cum in nosocomio magno Berolinensi, quod a Caritate nomen habet, munere chirurgi adiutorii fungerer, oblatata mihi est occasio, inter plurimos aegrotos et illam invisendi, cuius historia sequentibus pagellis enarratur. Sectionem cadaveris defunctae praesente Cel. Dr. Sinogowitz, medico nosocomii, institntui omnemque rem sat memorabilem duxi, quae, cum more maiorum dissertationem exhibendi mihi officium esset, publicaretur.

Si autem, benevole lector, nonnulla, vel non accuratissime cogitasse, vel non satis apte

scripsisse tibi videbor: non modo rei minorem peritiam, sed etiam stylo utendi rudius exercitium benigne, quaeso, indulgeas tironi, qui haec urgente tantummodo tempore neque infrequenti interveniente impedimento scribere potuit.

Historia morbo.

…hristiana Düring tringinta novem annos nata, …ate infantili glandularum submaxillarium et …vicalium intumescentiis tineaque capitis labo…erat, quae vero scrophulosi morbi symptomata, …nsibus duodecimo iamiam vitae anno absque …lestia obortis, paulatim disparuerunt.

Decimo tertio anno currus citatus super cor… eius ferebatur, ita ut caput fortiter contunde…ur: non meminerat vero, an statim post lae…nem sui compos fuerit, nec ne, se tamen per …res dies aegrotasse bene recordata est.

Hunc casum et laesionem capitis paralysis …sculorum faciei ad sinistram partem caecitasque …li sinistri 1) sequebatur, ceterum perfecta sa-

1) Oculus caecus ultimo vitae tempore hancce prae se …ferebat formam: Coniunctiva tumida turbidaque

nitas redibat et bona posthac semper valetudine illa gaudebat, si excipias dolores capitis nonnunquam ipsam vexantes et nimiam animi quandam incitabilitatem; erat enim aetate iuvenili animi perturbationibus valde obnoxia.

Vicesimo octavo vitae anno nupta viro graviditatem mox orientem aeque ac partum absque insigni molestia atque iniuria corporis superabat, iterum autem gravida facta et durante graviditate et in puerperio saepius in iracundiam versa animique crebris perturbationibus percussa est.

Hanc accussat causam spasmorum, qui abhinc eam vexare coeperunt.

Horum vero spasmorum haec erat species: vehementissime tremore convulsivo, mentis non compos concidebat aegrota et duodecima circiter horae parte praeterlapsa denique ad se redibat. Quae affectiones epilepticae proximo quidem tempore indies paene revertebant; tamen paulatim rariores reddebantur, ita ut aegrota per plures

---

plicam exhibebat, quae ex infimo corneae margine originem ducens dimidiam eius circiter partem abscondebat et linteolo removeri poterat; pupilla huius oculi autem nequaquam erat dilatata, uti in oculo amaurotico esse solet; sed eodem modo, ac in altero contracta, et facultas cernendi in eo pedetentim imminuta est, donec tandem plane extingueretur.

nses nonnunquam libera maneret, quamvis in-
er effrenata esset spirituosorum amatrix.

Anno vitae denique tricesimo nono spasmi
rigerio, uti aegrota credidit, crebriores facti
x cum paralysi brachii pedisque dextri compli-
antur; brachium ex hoc tempore omni sensu
motu carebat, pede vero adhuc poterat uti at-
: nonnihil eo sentiebat; — sed quod memoratu
num videtur, spasmis nunc indies semel sal-
n redeuntibus, extremitates paralysi affectae, ae-
: ac sanae, movebantur, hoc vero dici non li-
de parte faciei sinistra; convulsiones enim
sculorum dextrae eius partis longe fortiores
nper erant, quam sinistrae.

Ex eodem circiter tempore et catamoenia sup-
mebantur, abdomen paululum tumidum saepe-
mero dolebat et integerrimo fere semper cibo-
n appetitu immodica facta aegrota nonnunquam
nebat; semel aphonia laborabat, imo aliquam-
facultate carebat, loguendi; semper tamen
t spasmorum insultus sui compos erat
itibusque manus sanae, quid vellet, indicare
abatur seque vertigini abnoxiam esse.

Tali modo spasmis indies aut alternis diebus
ertentibus sex circiter hebdomades praeteribant;
ı autem subito concidebat, omni sensuum usu
vata, facie et extremitatibus ex caeruleo ruben-

tibus, respiratione fere stertorosa, pulsu duro, pleno parumque iustam frequentiam superante, sine ullo tamen motu musculari; venae sectione vero sat larga instituta - etenim consttutione erat plethorica atque robustiori-aegrota ad se redibat; ex hoc autem tempore non semel indies, sed sexis et ultra spasmis corripiebatur; integra ceterum ciborum appetentia, spasmisque deficientibus sana mente gaudebat, somno tantum mediocriter placido fruens, cum interim sinistra auris magis magisque surdesceret, neque minus difficultate quadam loquendi quam vertigine semper aegra gravaretur.

Decem diebus hoc modo praeterlapsis, post immodicam et nimis celerem ciborum assumtionem vomitus exoriebatur, quem mox superiori similis adgressio apoplectica secutā est, quae sanguinis e vena missionibus aliisque remediis frustra adhibitis cito aegrotam interfecit.

Sectio cadaveris.

Primum cavitatem cranii more consueto aperui, tunc dura matre eodem modo remota, cerebrum centro semiovali Vieussenii tenus abscidi, deinde ventriculos partesque vicinas, postremo vero, reli-

is encephali cranio solutis, basin eius tentavi
hoc modo singulas partes tales inveni:

Durae matris vasa posteriora valde sanguine
leta erant, multo minus anteriora et ea, quae
e matri insunt; gyri cerebri mirum in modum
norma recendentes non intrabant in cerebrum,
solemne est, sed tantummodo lineis griseis sig-
cabantur: quo factum est, ut substantia me-
llaris ubique valde aucta appareret, praecipue
en in centro semiovali Vieussenii ad hemis-
erium sinistrum, quod vix tenui limbo sub-
tiae corticalis circumdabatur; illius vero dimi-
et anterior pars tumida fluctuansque prorum-
at, anteriore cerebri superficie eiusdem lateris
apsa; caput enim paulum erat reclinatum
saque fluctuationem exhibens centrum semio-
Vieussenii hoc in loco propellabat et anterio-
cerebri superficiem attrahebat, cum hemis-
erii pars superior resistens demta esset.

In ventriculo laterali dextro, quem prius quam
ralem sinistrum tumoremque istum tentaveram,
ter magnam aquae copiam haud ulla abnor-
is poterat detegi, ad ventriculum sinistrum
loco consueto, id est per medium hemis-
erium iuxta corpus callosum penetrare non
bat; sed in posteriore et corpori calloso paulu-
adversa parte tantummodo cornu ab ventri-
descendens, ut quoque posterius, utrumque

integrum aqua vero plenum inveni, ceterum de thalamo nervi optici huius lateris parva modo et postica pars atque de corpore striato nihil omnino poterat distingui; totum enim fere medium ventriculi cavum destructum et oblitteratum erat.

Ex tumore isto nunc in centro semiovali Vieussenii aperto magna vis massae alicuius albae seroso-gelatinosae prorumpebat, quae nulli rei melius comparari posse mihi videbatur, quam telae cellulosae hydropicae: si enim cerebri substantia hydropica reddi posset, talem sane consistentiam acquirere ipsam debere mihi persuasum habeo. Iam etiam substantia in centri semiovalis regione anteriore altera mollior erat moltitiesque paulatim augebatur; attamen parva substantiae corticalis pars consistentia normalem fere superante praedita erat, ita ut massa ista posset extrahi et tunc appareret cavitas inaequalis, forma irregularis. Cornu anterius totumque fere medium ventriculum partesque in his iacentes morbus deleverat et in eo loco, ubi thalamus nervi optici sinistri situs esse debebat, tres tumores subrotundi steatomatosi inveniebantur, quorum unus nuce avellana maior erat, reliquis parum minoribus. Substantia tumorum descriptorum intus ex albo flavescentium in se ipsa aequalis erat et adipi spisso similis, prope marginem vero cir-

lum punctorum rubrorum ostendebat. Cystis, qua substantia illa includebatur, ex duabus embranis constabat, quarum interna tumorem cumdans ipsa etiam ab externa villosa circumbatur. Ea thalami nervi optici pars, quae patem sinistrum ventriculi tertii exhibet, lamellae star aderat; corpus autem callosum, fornix, venculus tertius, glandula pinealis, eminentia qnaigemina ventriculusque quartus nullam anomam ostendebant.

In basi cerebri gyri tales erant, quales supra scripsi atque etiam in cerebelli tota superficie que minus arboris vitae ramificationes multo btiliores, quam solito.

Ex nervis e basi encephali originem ducentibus rvi optici eorumque chiasma tam forma quam uctura a norma declinabant; tetragonum nempe iasmatis a postica ad anticam partem in quaatum oblongum protractum erat, nervusque ticus sinister in utroque illo chiasmatis latere colpsus et mollis, dextro autem rotundo satisque rro; mollicr etiam chiasmatis sinistra pars, quam xtra eodemque modo et pontis Varolii sinistra rs mollior videbatur esse quam dextra.

Ceterum medulla oblongata et ea medullae inalis pars, quam ex cavitate cranii cernere licet, (cavitatem enim medullam spinalem contintem non aperui) aeque, ac origines reliquae

nervorum in basi encephali, quas tamen non accuratissime tentavisse deleo, nullam prae se ferre videbantur anomaliam.

In cavitate thoracis pulmo sinister pluribus in locis cum pleura costali cohaerebat et substantia ipsius aliquantulum marcida erat valdeque sanguine repleta, dextro plane integro; pericardium plus, quam solet, aquae ac uterque cordis ventriculus sanguinem atrum fluidumque continebat.

In cavitate abdominis lobus hepatis dexter magis, quam par est, ad regionem iliacam dextram tendebat; splen marcidus erat, ventriculus et colon transversum magnam aëris vim continebant colique transversi sinistra pars ad pelvim usque depressa conspiciebatur.

Morbi aetiologia.

Aegrota scrophuloso morbo laboraverat; post laesionem istam vero, morbi huiusce symptomatibus externis iamiam evanescentibus, prima morbi encephali symptomata demum observabantur; attamen anne nihilominus cum hoc morbo ille causaliter cohaeserit, videndum est; non sufficit enim scire, symptomata eius cxterna disparuisse; nam saepenumero quoque ulcus scrophulosum aut scrphulosa ophthalmia omnibus iam reliquis scrophulosi morbi signis deficientibus, exstitit: quamo-

iam, ut scrophulosa cerebri affectio sola remanerit, facile fieri potest. Spectemus igitur, quinam scrophulosi morbi in encephalum sit effectus, et deinde comparemus phaenomena cum iis, quae in funeris extispicio observavimus.

1.

Quaenam scrophulosi morbi in encephalum sit efficatia?

Quum morbus scrophulosus potissimum systema reproductivum occupet et in hoc eius functionibus mutandis et alienandis agat; quum porro nutritione sana tantummodo forma et mixtio organorum integra servari possit, iamiam a priori concludere licet, eum encephali mixtionem et secundum maiorem vel minorem gradum formam quoque anomalam reddere debere, quod etiam experientia affirmatur; hoc enim modo semper in scrophulosis functionum mentis abnormitates existere solent, sive quod saepius accidit, praematura eius evolutio fiat, sive, quamvis rarius, stupor mentis oriatur, eodemque modo etiam anomala infantibus scrophulosis peculiaris calvariae conformatio et rachiticum sic dictum substantiae encephali augmentum enascitur. 1)

1) Meckels Handbuch der menschlichen Anatomie. B. 3. S. 594.

Non solum vero haec anomalia processus vegetationis encephalum ipsum mutat, sed etiam in cavitate cranii nova effert, ut aquae accumulationes, aut in ventriculis cerebri, aut in eius involucris et scrophulas in substantia encephali ipsius. 1)

2.

Comparatio phaenomenorum, quae in corpore mortuo aegrotae nostrae inveni, cum iis, quae morbo scrophuloso efficiuntur.

a) Substantiae augmentum inveni et tantum quidem, ut formam gyrorum normalem plane delevisset. Merat casus mentionem fecit, in quo simile augmentum eandemque fere sulcorum in gyris apparitionem apud puerum scrophulosum quatuordecim annorum observavit.

b) Aquae accumulationem in ventriculis cerebri lateralibus, quam etiam alias saepenumero scrophulosi cerebri affectionis symptoma esse agnovimus;

c) denique vero tales tumores in substantia cerebri reperi, quales Merat descripsit: in medulla

---

1) Reil. Scrophulae encephali in mem. clin. Vol. II. Fasc. I. No. II. et Merat Journal de Medic. par Corsivart etc. Vol. X.

blongata et cerebello animadversos, et qui ab pso atque Meckelio scrophulae habentur. Nunc gitur solummodo superest, ut originem massae stius feroso gelatinosae perscruter, quod forsan ssequar, si nunc investigem.

3.

Quinam istius contusionis capitis in cerebrum effectus fuerit.

Ex sequelis proximis, ex eo nempe, quod egrota per plures dies post laesionem affectione aboraverat, e paralysi musculorum faciei ad sinitram partem subsequente et tandem e diminuta ubito facultate videndi oculi sinistri iam colligi icet, ni penitus fallor, ipsa laesione cerebrum ommotum fuisse. Commotio cerebri vero (aeque c alius visceris) substantiae cohaesionem debilitat t ita semper per aliquod tempus functionem eius ollit; deinde autem aut moritur homo, si commotio substantiae totius vel maximae eius partis anta est, ut vi naturae medicatrici ipsa tolli non ossit; aut restituitur sanitas turbata, si debilitas nateriei aliqua in parte talem gradum attigit, qualem reactio vitalis non potest superare, ita ut ohaesio et vis eius normalis revertat; (non loquor enim de his laesionibus, quae cum commoione cerebri coniunctae esse possunt, uti rupurae vasorum, ossium cranii fracturae earumque sequelae, sed tantummodo de commo-

tione qua tali) aut redit sanitas integra, si reactioni vitali contigerat, ut toti organo cohaesionem et vim normalem rursus redderet.

Hoc in casu sanitas integra non restituebatur sed remanebat paralysis musculorum faciei ad partem sinistram, et amblyopia oculi sinistri: id quod probat normalem vim in omni cerebro non fuisse restitutam; nec omnino dubitandum esse credo: istam in anteriore hemisphaerii sinistri parte destructionem ex commotione originem duxisse: ita ut tam debilitante commotionis effectu, quam reactione vitali inflammatoria dissolutio masssae, sola vero reactione inflammatoria durities parietum cavitatis istius produceretur. Attamen destructionem illam deficiente scrophulosa cerebri affectione exorituram non fuisse existimo, neque minus commotionem illam, quum cerebrum infirmum redderet, omnibus autem morbis, ut iam Celsus dicit, infirmitas maxime obnoxia sit, morbi scrophulosi in encephalo evolutionem adiuvasse.

Mollitiem nervi optici lateris sinistri et chiasmatis pontisque Varolii ex haemisphaerii vitio derivandam esse persuasum habeo.

Deductio phaenomenorum.

Encephalum scrophuloso morbo fuerat adfectum et ex hac affactione derivari potest nimia

ta animi incitabilitas; deinde vero cerebrum ita
ffectum commotio invaserat et ex commotione
ıralysis musculorum faciei ad sinistıam partem
amblyopia oculi sinistri orta erat, quae non
odo destructione, quam ex commotione et re-
tione organismi inflammatoria originem duxisse
ximus, sed etiam incremento scrophularum ce-
bri supra descriptarum ad caecitatem usque au-
batur; dolores capitis et vertigines, quibus ae-
ota saepenumero obnoxia fuit, ex eodem fonte
ta esse nemini dubium erit. Quantam vero
le cerebri vitium ad omnes nervosi generis
orbos proclivitatem gignat, facile intelligitur,
que minus, quomodo hancobrem aegrota post
imi pathemata, in quibus durante puerperio,
n omnibus morbis foeto, versata est, spasmis
rripi potuerit. Minime vero dixerim causam
asmorum proximam in illo cerebri morbo or-
nico esse quaerendam, sed potius solummodo
rum praedisponentem, et causam proximam
orbum crediderim esse dynamicum totius syste-
atis nervosi, cuius ulteriori indagationi paulu-
m animum advertamus.

Equidem bene intelligo, me de hac re non
ta, sed tantummodo veri similia quaedam pro-
rre posse. Antequam vero id a me fiat, quid
, quod in nervis agat, scirem necesse fuerit:
rum inponderabile quoddam? an mutabilis sub-

stantiae nervorum oxydatio? an vero alia incognita adhuc vis? Sed quodcunque illud demum sit, cum indies tantam et tam subitaneam, praecipue apud aegrotas phaenomenorum mutabilitatem in spasmorum accessibus viderem et phaenomena ipsa comtemplarer, non poteram, quin crederem causam ipsorum proximam inaequalem principii, quod in nervoso systemate agat, distributionem esse, ita ut in una huiusce systematis parte quasi accummulatum sit, atque ut, excedente in aliqua parte actione, eadem in reliquis quoad gradum diminuatur aut omnino tollatur. Saepenumero enim puellas nervorum rigore correptas universali (i. e. in musculis voluntati obedientibus regnante) concidentes vidi, omni sensuum usu privatas; deinde vero spasmis universalibus sublatis subito thoracis spasticas affectiones intrantes, sensuumque usum redeuntem, facultatem autem eundi diminutam; sposmos vero thoracis cum spasmis colli alternantes, aut illis amotis, spasmos collicos aegrotas vexantes, qui demum aut spasmis clonicis universalibus, cum sensuum defectu semper coniunctis, solvebantur aut stadium maniacum relinquebant, quod postremo nervorum distensione universali revertente desiit animum occupare. Symptomatum vero series etiam semper erat variabilis.

Quae omnia phaenomena ex anomala et in-

equali principii, quod in nervoso systemate agat, istributione declarari posse, imo huius distributionis opinionem ipsam defendere mihi videntur.

Ne vero quis credat, me Choream Sancti Viti et tremorem artuum debilitatorum oblitum esse; has enim anomalas musculorum motiones omnino non cum iis, de quibus modo locutus sum, confundi debere credo. — Sed longe iam aberravimus; quapropter redeamus ad aegrotam nostram, in qua ad talem systematis nervosi actionem inaequalem auxit praedispositionem, non solum morbus encephali, verum etiam puerperium, quia hoc iam virium vitalium distributionem facile annomalam reddidit; causam autem occasionalem sane animi perturbatio praebuit. Nihil enim saepius, quam animi perturbationes, spasmos, si iam ad eiusmodi affectiones proclivitas adest, provocat et ex his saepissime ira, praecipue ira suppressa. Ira magnum cerebro irritamentum est, et nisi verbis actionibusve voluntariis exprimatur, facile hypererethismus cerebri intrat, cerebrum imperium amittit et musculi nunc valde incitabiles libenter obediunt nervorum incitatorum irritamento.

Ex modo de causa spasmorum proxima dictis cognoscitur quoque, quomodo musculi paralysi affecti aeque ac ceteri in spasmorum accessibus apud aegrotam nostram moveri potuerint.

Paralysin vero extremitatum dextrarum etiam ex cerebri vitio originem duxisse non dubitandum, siquidem notum est, fibras medullae spinalis sub nervi hypoglossi origine decussari 1) et hoc modo iam affectiones cerebri ab hemisphaerio sinistro ad extremitates dextras et ab hemisphaerio dextro ad sinistras agere debere, ex eodemque fonte kophosin, qua aegrotae ultimis vitae temporibus laborabat, derivandam esse.

Quomodo denique sub his conditionibus apoplexia in aegrota nostra potuerit oriri, dum vomebat, satis liquet.

Epicrisis.

Hic casus quodammodo ad eos pertinet, qui in observatorum serie, quamvis rarius inveniantur, valde tamen contra sententias nonnullorum auctorum, praecipue vero contra proposita quaedam novissima medici Gallorum Flourentis pugnant; non sufficit enim dicere, eos ob raritatem parum, aut nihil certioris lucis scientiae afferre; quia eiusmodi dicto ipsorum existentia neque declaratur neque satis excusatur; imo potius fieri non potest, quin agnoscantur.

---

1) Sömmering vom Bau des menschlichen Körpers. 5. Thl. §. 79. — Meckel Handbuch der menschlichen Anatomie. 3. Bd. S. 44. et porro.

Quae vero et ex hoc a me observato illustrentur, ea explorare nunc sum tentaturus.

Quid praeprimis dicam de gyrorum usu, qui hoc in casu lineis griseis tantummodo significabantur omninoque in cerebri substantiam non intrabant? hoc sane dici posse credo: gyros ad animi functiones exserendas magni momenti non esse eorumque opinionem, qui gyris sedem virium mentalium inesse sibi persuasum habent, illud observatum non affirmare, sed potius labefactare; nam aegrota nostra nullam animi alienationem durante vita ostendebat.

Si autem destructionem illam cerebri organicam contemplamur eiusque sequelas, facile liquet:

Flourentis propositum quod experimentis, quae in animalibus instituerat, investigavit, et quod his verbis in libro eius 1) a doctore G. W. Beckero in linguam Germanicam verso invenitur. pag. 107:

„Hirnlappen, kleines Gehirn, vereinte Hügel haben eine sich kreuzende Wirkung."

omni conditione sublata non posse accipi; nam hoc in casu musculi extremitatum dextrarum et musculi faciei partis sinistrae paralysi affecti sunt, aurisque eiusdem lateris, in quo vitium sedem

1) Flourens Recherches experimentales sur les Propriétés et les Fonction du Système nerveux dans les animaux vertébrés.

habebat, surda reddita est atque etiam oculus eiusdem lateris coecus factus: id quod vehementer pugnat contra propositum aliud, quod irrefutabilibus conclusionibus ab eiusdem libri auctore adnumeratur pag: 51.

„Mit dem Verlust eines einzigen Hirnlappens ist auch Verlust der Sehkraft im entgegengesetzten Auge da" —

causam vero huius coecitatis in hemisphaerio sinistro sitam fuisse, haecce argumenta affirmant:

1. Totus nervus opticus sinister non solum mollis fuit et collapsus, altero normali existente; sed etiam sinistra chiasmatis pars mollior dextra; deinde quoque

2. structura et forma thalami nervi optici omniumque internarum hemisphaerii dextri partium et corporum quadrigeminorum normalis fuit; postremo

3. nemo erit qui contendat: talem cerebri destructionem absque effectu in facultatem videndi existere potuisse.

Ceterum autem hoc unicum exemplum non est, quod contra istud propositum pugnet, siquidem Rudolphi noster illustrissimus optimusque naturae perscrutator, casum quoque observavit et descripsit 1) in quo oculus dexter, nervusque

1) Abhandlungen der physikal. Klasse der Königl. Pr. Akademie der Wissenschaften a. d. Jahren 1814-15.

opticus dexter omnino deerat; rudimentum tantummodo huiusce ex thalamo eiusdem lateris, iam etiam et situ et magnitudine a norma recedente prodibat, sed mox rursus in cerebri substantiam intrabat, oculo sinistro partibusque in hemisphaerio sinistro iacentibus normali modo constructis. Tum vero etiam exemplum in libro medici Rochoux 1) est enarratum, ubi vitio corporis striati in hemisphaerio dextro praesente, oculus eiusdem lateris amaurosi affectus erat, paralysi autem musculi extremitatum sinistrarum.

Demonstrat porro et hic casus quod praecedentes: nervos opticos in ipsorum chiasmate non ex toto decussari: ista enim magna lobi cerebri anterioris ad latus sinistrum destructio absque ullo effectu in oculum dextrum exstitit: aegrota nostra oculo dextro optime potuerat uti, nervusque opticus dexter in utraque chiasmatis parte nullam anomaliam ostendebat; quamvis sinister ad posteriorem et ad anteriorem chiasmatis partem mollis et collapsus inveniretur.

Praeterea autem Flourens in libro suo pag. 137. proposuit:

„Es giebt zwei Arten, in der Gehirnmasse das Sehen aufzuheben; die eine besteht in Wegnahme der vereinten Körper, wodurch man

1) Recherches sur l'Apoplexie.

die Sehnerven tödtet und damit auch die Netzhaut und Regenbogenhaut. Die andere, die Wegnahme der Hirnlappen, tödtet weder Sehnerven, noch Iris, noch Netzhaut; aber das Organ, wo sich die Wirkung der Iris, der Netzhaut, der Sehnerven concentirt und zur Empfindung umwandelt" —

quod adsertum casus noster quodammodo affirmare videtur: oculus enim sinister carebat quidem videndi, sed minime iris sese contrahendi facultate et causa huiusce anomaliae in lobo cerebri sinistro sita erat, non in corporibus quadrigeminis, nam haec normalia inveniebatur.

Minus vero id casu praesente affirmatur, quod in eodem libro est pag: 84:

„Die Gehirnlappen sind der Sitz der Triebe etc."

Flourens nempe observavit: eas, gallinas, quibus alterutrum cerebri lobum exciderat neque ciborum neque galli appententiam ostendere et ex hoc phaenomeno collegit lobos cerebri cupiditatum vel instinctuum sedes esse, sed anne extractio unius vel utriusque lobi etiam effectum magnum in reliquas encephali partes habeat quibus adeo coniunctus, nunc subito seiungitur? nonne ex laesione harum partium subsequente phaenomena orta fuerint, quorum causam in loborum deletione ille quaesivit? nam hoc in casu tanta lobi

sinistri destructione praesente ciborum appetitus supra modum auctus: semper adfuit neque defuit instinctus sexus: siquidem aegrota nostra bis peperit et ultimis vitae mensibus adhuc gravidam sese credebat esse.

Sed haec hactens.

Mirandum sane est tatum encephali vitium, tantam lobi sinistri destructionem tantamque substantiae corticalis diminutionem medullarisque tantum augmentum imo corporum alienorum, qualia tamen scrophulae erant, in massam cerebri nullum effectum, absque mentis alienatione existere potuisse. Ne minima quidem functionum mentalium anomalia in aegrota nostra potuerat detegi; ipsi enim neque reminiscendi neque combinandi neque iudicandi facultas secundum eum, quo gaudebat mentis cultum integra defuit; quamvis iam per longum tempus spasmis laboraverat; et hic casus ad eos numerandus est; qui demonstrant: normalitatem functionum mentis a cerebri formae integritate sola, parum dependere aliasque conditiones hanc ob rem existere debere, quae per se mentis functionum abnormitates producere valeant. Equidem crediderim: eiusmodi cerebri destructioues vel vitia, quae in defunctis inveniuntur, qui in vesania versati erant, nunquam causam vesaniae, sed causae effectum, aut causae causam fuisse causamque vesaniae magis dynamicam

et ei quidem similem esse, quam spasmis subesse me existimare dixi: inaequalem nimirum virium systematis nervosi distributionem, ita tamen, ut in vesania non periphericae partis, sed centralium quarumdam systematis nervosi partium functio normam transgrediatur et in hoc statu permaneat. Quam opinionem et causae remotae vesaniae et phaenomena in aegrotis vesania laborantibus observata aeque ac remedia in hos morbos efficacissima neque minus tandem vesaniae cum spasmis propinquitas, quam tanta ista horum aegrotorum ad apoplexiam proclivitas adiuvare videntur.

Simili modo, quo spasmi simulati in veros saepenumero transibant, idea saepius et fortiter cogitata nonnunquam fixa facta est et ex ira mania atque ex sollicitudine melancholia orta. Saepissime porro in talibus aegrotis luculenter actio peripherica systematis nervosi diminuta invenitur: aegroti frigus, calorem, superfusiones frigidissimas, setacea aliaque remedia dolorifera absque molestia ferunt, saporem odoremque plane fere amittunt; cibos qualescunque deglutiunt et libenter excrementis suis contrectandis occupantur, vel omni ciborum appetitu carent, et nihil omnino nisi coacti assumunt etc. Denique autem et omnia remedia, quae his in morbis secundum experientiam efficacissima sunt, modo derivatorio agere haud dubia sane rei consideratione comprobatur.

CURRICULUM VITAE

Godofredus ego Henricus Schneider anno 1800 Idibus Septembribus Gomerni patre optimo chirurgo forensi et matre carissima e gente Roemeriana natus postea Barbium cum parentibus transductus scholas publicas huius oppidi ex sexto vitae anno frequentavi linguisque veteribus, atque aliis doctrinis ad animi vultum pertinentibus privatim a viris clarissimis Kuhnio, Magnèro et aliis quibus semper gratias maximas habebo summo studio sum imbutus.

Anno 1814 in nosocomio militari tunc temporis Barbii instituto a patre, qui munere medicî primarii ibi fungebatur, primas chirurgiae practicae instructiones accepi, quo facto in Regis nostri clementissimi exercitu chirurgi munus per annum fere integrum administravi; postea vero ad parentes redux rursus litteris vacavi scholasticis. Quibus cum haud invitus operam navassem, contigit mihi, ut alumnorum, qui in Academia chirurgico medica militari medicinae scientiam edocentur, adscriberer, ubi per annum et dimidium sum eruditus, quo temporis spatio elapso in Seminarium Regium medico-chirurgicum Friderico-Guilielmianum receptus per tres annos continuos iisdem studiis operam dedi, hisque omnino, quae modo designandae erunt, Professorum praelectionibus interfui. Docuerunt me vero Cel. Wolf philosophica; Illustr. Hermstaedt et Cel. Turte:

physicam, chemiam et pharmaciam; botanicem et historiam naturalnm Illustr. Link; anatomiam theoreticam et practicam Ill. Rudolphi et Knape; entozoorum historiam naturalem, anatomiam organorum sensuum et encyclopaediam medicam, physiologiam et anatomiam comparatam Ill. Rudolphi; physiologiam Cel. Eck; pathologiam generalem et specialem, semioticem et therapiam generalem et specialem, Ill: Guil Hufeland, Ill. Horn et Cel. Christ. Hufeland; materiam medicam atque notitiam fontium medicatorum Cel. Osan; chirurgiam tam generalem quam specialem nec non akiurgiam Ill. Graefe, Ill. Rust et Cel. Kluge; fasciarum applicandarum artem postremum, cognoscendi et curandi ossa fracta atque luxata facultatem ut et artem obstetriciam Cel. Kluge. Clinicis exercitationibus medicis ac chirurugicis virorum Ill. Hufeland, Rust, Neumann et Kluge interfui. Nunc vero cum per annum integrum medici adiutorii in nosocomio Berolinensi, cui Caritatis nomen inditum est, functus sim, ad ulteriora, ad quae sive propria voluntas, sive officia civitati debita vel adipiscenda, vel obeunda adigunt, procedere in mente habeo.

THESES DEFENDENDAE.

1. Imagines retinam non inversae afficiunt.
2. Cuicunque inflammationi dyscrasia subest.
3. Morbi humorum primarii non existunt.
4. Sola cordis vis ad sanguinis circuitum absolvendum sufficit.